

Németh Zoltán

Versek a semmiből, sehová

*„A szent poézis néma hatyú,
S hallgat örökre hideg vizekben.”
(Berzsenyi Dániel)*

3.2.3.3.

Lélek, csordultig töltve testtel.
Ami a pohár alján marad,
jó lesz halálnak.

3.2.3.4.

Akinek a vonat levágta
többől mindkét lábát.
Nézi az üres helyet, írja.
Szokás volt írni.

3.2.3.7.

Az üres szoba közepén
üresség vagy szoba van?
Őt odaállítják,
hogymondja el,
mi van ott.

6.1.2.5.

Egy testet talált
a semmiben,
a semmiből kilógó testet,
nem ismerni,
elfelejteni rögtön,
egy semmiből
kiálló testet
nem tudni.

6.1.2.7.

Letekertem az ereim,
és körbekerítettem
magam
melegíteni.
A véráram
hangos.

6.1.2.9.

Talpnyom,
kiegyenesedő fűcsomó,
vérrel telt,
bőrrel fedett fűszálak.
Jellegzetes arcél.